

ger for dette Thing, saa at der vel ikke kan ventes nogen Anvendelse af en Bestemmelse i saa Henseende i den allernærmeste Fremtid. Da jeg kjender det omtalte Facultet maaffee fuldt saa godt som den ærede Ordfører, troer jeg, det er min Pligt at udtale, at, dersom nogen af de Mænd, der for Diebliffet beklæde Pladserne deri, skulde gaae bort derfra, vilde det være meget vanskeligt at faae Nogen i deres Sted. Det forekommer mig derfor, at det kunde være ganske sømmeligt, naar det forøvrigt saa vel kan forenes med de andre Hensyn, som bør tages, som Tilfældet er her, om man gjorde denne Tillægsudgift af 800 Rd., saameget mere, som man besparer i alt Fald det 5-dobbelte Beløb ved Inddragelsen af, hvad der sidst blev voteret til et andet Facultet.

Ordføreren: Jeg skal blot tillade mig at berigtige en Misforstaaelse af den ærede Minister; jeg talte kun om de Stillingen, hvori de juridiske Professorer kunne udgaae, og det var foranlediget af, at den ærede Minister atter talte om Vanskeligheden af at skaffe Tilgang til disse Poster. Jeg erindrede ved den Leilighed om, at der er andre juridiske Embedsmænd, ja en heel talrig Klasse af saadanne, navnlig dem, der ere lønede med Sportler, som med en mere uimodstaaelig Magt end Professoraterne drage Candidater til sig; jeg meente derfor, at det, naar disse Embedsmænd, som nu lønnes saa overordentlig høit, lønnes paa en anden Maade, maaffee vilde blive mindre vanskeligt at faae Candidater til Professoraterne.

Kirke- og Underviisningsministeren: Turde jeg maaffee dog endnu gjøre den lille Bemærkning, at jeg antager, det vil falde den ærede Ordfører vanskeligt at godtgjøre, at en juridisk Professor nogenstunde er gaaet ud i et af de Embeder, han sigtede til.

Ordføreren: Da den høitærede Minister atter har henvendt Ordet til mig, maa jeg maaffee supplere, hvad jeg nylig sagde, med en Bemærkning, som jeg var nær ved at glemme. Ministeren talte om, at man kunde røstere, at de juridiske Professorer gik bort,

men jeg veed ikke, hvor han mener, de vilde gaae hen — til Amerika eller til et andet Sted? (Tscherning: Til Høiesteret!). Man siger: Til Høiesteret! men jeg kan dog umuligt troe, at en Professor uden Videre kan gaae over i Høiesteret, uden at Ministeriet ansætter ham der, og dersom der er mere Trang for en dygtig Mand ved Universtitetet end ved Høiesteret, dersom man ikke kan undvære ham ved Universtitetet, saa vilde dog virkelig Ministeriet handle høist urigtigt, naar det vilde berøve det juridiske Facultet det nødvendige Læreapparat, hvorved de fremtidige Jurister skulle dannes.

Tscherning: De ærede Herrer have nok aldeles glemmt, at vi ifjor stillede nogle juridiske Embedsmænds Begyndelsesgager saa høit, at den bedst lønede Professor kan ønske at blive den yngste Assessor i Høiesteret, og det vilde dog være en haard Behandling mod en duelig Mand, at man ligesom skulde slavesbinde ham til den Post, hvort han er, uden at en Udflugt til de høiere Gager, som ere strøede ud af den lovgivende Magt, kommer ham til Gode. Nei, har man ifjor gjort dette Skridt, saa har man gjort for Meget til taar at være saa knap — det maae de ærede Herrer betænke. De, der ifjor voterede for en Begyndelsesgage af 2400 Rd. ved Høiesteret osv., ere fuldt berettigede til at sige, der er ikke i en saadan Gage saa megen Tiltrækning, der er endnu Grunde, hvorfor en juridisk Professor vil blive ved Universtitetet — det tænkte jeg paa ifjor — men de derimod, der have voteret en Begyndelsesgage af 3000 Rd. for Høiesterets-Assessorerne, maae være betænkte paa, at enhver Professor vil gaae ud og blive Assessor i Høiesteret, thi der har han et idetmindste ligesaa bekvemt Levebrød, og han kan der ligesaa godt studere for sin Videnskab som ved Universtitetet.

Winther: Da det, jeg før tillod mig at yttre, at der ved dette Tillæg af 200 Rd. tilveiebringes Gager, der ere større end den høieste, der kan faaes efter denne Lov, saa bestemt er blevet modsagt af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te Valgfreds